

זכות והצלחת הילד חי רועי נ"י לרגל
יום הולדתו
לרואתה השלמה בקרוב של
אסתר גינת חסיה בת שושנה רינה רייזל
ולעילוי נשמת
ר' דוד שמואל ב"ר מנחם
חנה בת אליעזר
יצחק בן מרדכי
ניתו להפריש את העלוז לע"ג, העלחה, זיווג הגון וכו'

שבת הראי"ה

פנינים מתורתו של הצדיק והחסיד, מרא, דארעא, דישראל, שר התורה ורועה ישראל
רבי אברהם יצחק הכהן קוק זצ"ל

פרשת
בלק
גליון מספר 30

יוצא לאור על ידי ארגון 'אור האורות' להפצת תורת הגה"צ הראי"ה קוק זיע"א • תרומות, שאלות ותגובות ניתן לשלוח לכתובת: רח' אנה פראנק 18 בת- ים דירה 10,
או בדוא"ל: reiyaa@gmail.com • תרומות ניתן להפקיד בבנק הדואר חשבון מס' 2077885 • ליצירת קשר עם הארגון ניתן להתקשר: 0507-583810 •

אורות הפרשה

וירא פנחס... ויקם מתוך העדה, ויקח רומח בידו.

הראי"ה קוק היה אומר שיש מקום לקנאות על פי תורה, רק לצורך ארבעה דברים:

א. במקרה של חילול השם, ב. במקום ביזוי תלמיד חכם וכבוד התורה, ג. הוצאת דיבת הארץ – כמו המרגלים, ד. נגד העושים פירוודים בכלל ישראל, [ע"י בספר 'בית דוד' לבעל ה'נחלת דוד' שם מוסבר שפירוד בכלל ישראל הוא כפירוד בשכינה]. הראי"ה, שתמיד היה רק קנה – היה הופך לשלחבת אש לגבי ארבע נקודות אלה, ומקנא בחריפות לכבוד ד' [נפש הראי"ה עמ' כו].

אורות התורה

כפי מה שההלכות הן מבוררות כך הן משמחות לב עושיהן ומזהיריהן. וחסרון בירור, בידיעה ברורה ודבקה בנפש, מביא להרגשת הכבדה מקיומה של תורה בדיקו בפרטי ההלכות, ועי"ז יש שמתעוררת חרדת רפיון הגורמת למאסה של תורה, חלילה. אמנם לבעל דעה רחבה אין הדיקו הרחב מעיק כלל, ואדרכא הדייקנות היא תולדת השלמה, כמו שהדייקנות של דקדוק הלשון היא נערכת לשלמותם של המדברים בה. ולפי ערך רום המושג, וטהרתו של היסוד הפנימי שבתורת אמת, כך מרובה ורחב הוא הדקדוק העצום בפרטי המעשים המסתעפים משורשו, אשר למבין ולמרגיש הם כולם נסקרים בסקירה אחת רחבה. ואם יחסר אותו הדיקו המעשי הרי הצורה הבהירה, של רום ערך התורה הא-לוהית, ורוממות חוקיה ומשפטיה ויקר ערך חכליתם, מיטשטשת, ואין שיעור להפסד הנצמח מזה לכל משאת הנפש של כלל היהדות אדם בכלל ולישראל בפרט. על כך זאת היא החובה הגדולה לעסוק בתורה לשמה בליבון הלכה, שתהיה מחוורת כשמלה, ולמוד הדיוקים בהרחבתם יהיה מתוך עונג המושכל העליון ושמתחו. וזהו התנאי נכבד בעסק התורה לשמה וממ"ז דברים שהתורה נקנית בהם: בשמחה בטהרה, שהיא ודאי מתבססת מתוך המדע הפנימי של הכרה ברורה [הראי"ה קוק, 'אורות התורה' פרק ט פסקה ד].

אורות המחשבה

המחשבה מוכרחת להתעלות כפי אותה המידה שגנוז בכוחה, ואם אין מוציאים אותה מן הכוח אל הפועל היא מתענה בעינינו נוראים, שרק המתמכרים אל החושים יכולים הם לשוכם. אבל מי שהוא איש רוחני, מרגיש את צער נשמתו איך היא נתונה ממש בתוך אשה של גיהנם, כל זמן שאינה מוציאה את מעלות רוחה מן הכוח אל הפועל [הראי"ה קוק, 'קבצים מכת"ק ח"ב' עמ' קנז].

אגרות לראי"ה

"הוד כבוד מאור עינינו כתר תפארתנו, גאון קדוש ישראל ואורו מרן אדמו"ר אברהם יצחק הכהן קוק שליט"א.
מה נכבד וקדוש היום בהגלות עלינו יקרת מכתב גלילות ידיו הקדושים. לתאר את רום ערכו של המכתב הקדוש הזה, ואת ריבוי תוספת האורה שגרמה הארתו, אין לי על זה מילים ומבטאים. ובודאי הדברים דברי חביון עוז קודש הללו כשבאים לארץ ישראל הם מתעלים לעוד יותר גדולה ועוז.
והן מאז שנתפרדו הפרצופות שלנו, לא עבר יום ושעה אשר נפשי לא תשתוחח ולא תתמקמק, ולצפות מתי יבוא היום אשר אחזור ואזכה להנות מזיו קדושתו ולהסתכל ביופיו של פניו הטהורים. ממש אבדתי כל רוחי בקרבי ובצירוף המאורעות והשינויים הכלליים והפרטיים, לא מצאתי את עצמי מוכן להגיש לפני כבוד קדושתו. וגם עתה לרוב השמחה שזכיתי למכתבו, איני מוצא את עצמי מוכש להשיב תודתי העמוקה. רק זאת אומר, כי ממש החייה אותי תחייה. ונדמה לי כי ימי הזמיר הגיעו והימים הקדמונים באים ושבים.
לזאת אחלה נא פני מרן שליט"א, כי אל יקמץ ידיו הקדושים, ומרחוק שמח ישמחנו בכל פעם באמרות קדושו אשר ע"י התחברותם עם מקום גי חזיון עיר קודשנו ציון וירושלים תובכ"א, יתבסמו כל האורים, וגם כל חו"ל יתעלו לארץ. ולטוודות החג, אסיים מכתבי בקיצור ובברכת החג. יתן ד' וירחם על עמו

שיחוגו את החג הקדוש מתוך אהבה ושמחה אמיתית, ושבו ישראל וכבוד אדונו מרן שליט"א יהיה הכהן הגדול העובד עבודתו ומעלה תמימים למזבח. עבדו המנסק עפרות רגליו, הכותב בידיים רועדות, ובעיניים מלאות דמעה וגיל.

יעקב משה חרל"פ.

[מתוך הספר 'מרן הרב קוק זצ"ל עמ' קלב].

ותורה יבקשו מפיהו

הראי"ה קוק והגאון רבי שמואל אהרן יודלביץ זצ"ל

סיפרנו בשבועות הקודמים על הקשר המופלא, הדבקות הגדולה וההערצה העצומה של ר' אריה לויין כלפי הראי"ה קוק. כמו כן סיפרנו על הקשר המיוחד שהיה בין הראי"ה לתלמידו הגאון רבי חיים יעקב לויין, בנו של ר' אריה. השבוע נספר על חתנו של ר' אריה – הגאון העצום רבי שמואל אהרן יודלביץ זצ"ל, שהיה מגאוני דורו, וזכה להיפגש רבות עם הראי"ה ולשמוע תורה מפיו, מתוך הערצה גדולה.

מתולדותיו

מגדולי ירושלים וגאוניה היה הגאון רבי שמואל אהרן יודלביץ זצ"ל (תרס"ז – תשל"ט). כל ימיו עמל בתורה בקדושה וטהרה מופלגת, כשהוא מעוטר כל היום בתפילין. עמקן ומחדש נפלא, דקדקן במצוות באופן מיוחד ותלמיד מובהק של הגאון מטברג זצ"ל והגרא"ז מלצר זצ"ל בעל 'אבן האזל' (אשר הרבה לספר בשבחו של תלמידו זה). הרביץ תורה בישיבות עץ חיים, נובהרדוק, וישיבת מהרי"ל וחיבר הספרים 'החשמל לאור ההלכה' ו'מעיל שמואל' (עמ"ס פסחים).

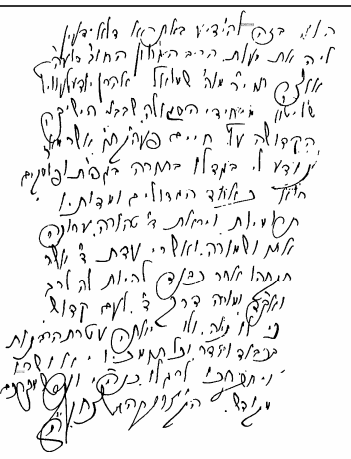
כבוד התורה

גדול ועצום היה רבי שמואל אהרן, אלא שברוב ענוותנותו היה נחבא אל הכלים, אולם הראי"ה שהכירו ידע להעריך את רום ערכו. וכך מסופר: הגרש"א היה מועמד לדיינות, והיה זקוק להמלצה או לסמיכה של מרן הראי"ה. הלך חותנו (ר' אריה לויין) עם הגרש"א אל הרב, וכשבאו על די ביתו ראו שכבר הוא יושב במונית מוכן לנסיעה. אולם הראי"ה הרגיש תיכף בבאים, ותיכף נפתחה הדלת והרב שאל את ר' אריה מה הענין. ענה ר' אריה כי לא בוער, ויבוא

בעת אחרת, אבל הראי"ה לא הרפה, ואמר שהוא מוכרח לומר לו בשביל מה הוא בא. ואז ענה שהוא זקוק להמלצה בשביל חתנו. מיד הזדרו הראי"ה ויצא מן המונית והתחיל חוזר הביתה לכתוב את המלצתו. תוך כדי הליכה אמר לו ר' אריה: "עד כדי כך??" השיב הראי"ה: "אם בשביל תלמיד חכם כחתנו גם כן לא [להזדרו ולמלא בקשתו], אז יסביר נא לי מה זה כבוד תורה?!"

וכך כתב מרן הראי"ה בהמלצתו לגרש"א:

"הנני בזה להודיע באתרא דלא ידעין ליה, את מעלת הרב הגאון החו"ב סיני ועוקר הרים אוצר תורה ויראה מו"ה שמואל אהרן יודלביץ שליט"א, מיחירי הסגולה שבבני הישיבה הקדושה עץ חיים' פעה"ק ת"ו, אשר מאז נודע לי בגודלו בתורה בגפ"ת ופוסקים הוא כאחד הגדולים, מדותיו תרומיות ויראת ד' טהורה ערוכה עמו ושמורה, ואשרי עדת ד' אשר תקחנו אחר כבוד להיות לה לרב ואב"ד ומורה דרך ד' לעם קדוש, כי לו נאה ולו יאתה עטרת הרבנות בכבוד והדר, וכל תומכיו יאשרו ויתברכו לרגלו".

המלצתו של הראי"ה על הגרש"א יודלביץ

מכתב ידו של מרן הגרא"ז מלצר זצ"ל, ראש ישיבת עץ חיים, ומח"ס 'אבן האזל': 'גאון ישראל מוהרא"י הכהן קוק זצ"ל. נוסף לאשר כבר נודע בכל תפוצות ישראל, עוצם גדלו בכל מקצועות התורה, בהלכה ואגדה, מוסר ודעה, לבד זה היה גדול מאוד בקיום מצוות 'ולדבקה בו', שלדבקותו בד' ותורתו אין מלים להעריך את ערכו. ראוי לתלמידיו ומוקירי שמו ללמוד ממסירותו בכל לבבו באהבת ד' וישראל עמו, ותשווקתו העצומה לזכות את כל אשר היה בכוחו להשפיע עליו, בין בדבריו החוצבים להבות אש בדברותיו ובין בספריו הגדולים. כבר אמרו חז"ל אין עושין נפשות לצדיקים שדבריהם הם זכרון, ובפרט לגאון ישראל כמותו, וראוי להתחזק ולעשות רצון צדיק, לגמור להוציא לאור את כל ספריו הגדולים, אשר עמל עליהם ביגיעה עצומה' [שיחות הראי"ה עמ' י"ד, ובקונטרס "אז נדברו יראי ד'"] (על קשרי הידידות האמיצים בין הגרא"ז קוק לגרא"ז מלצר) עמ' 31.

"...עתה המתנגדים משתדלים להשכיח שם רבנו זצוק"ל, וצדקתו וקדושתו. אולם ודאי סוף סוף תתגלה האמת בכל הדרה, ולא רחוק היום שכולם יודו בגדולתו הנפלאה של מרן הרב קוק זצוק"ל, וכן של תלמידו המובהק מרן הגה"ק ר"מ חרל"פ זצוק"ל – זכותם הגדולה תעמוד לננו. דבר גדול וקדוש הוא, לפרסם גדולתו וקדושתו של מרן הרב זצוק"ל, וברור לי שזה מקרב את הגאולה, ובוודאי אם כולם יודו בזה, לרבות בשיטתו הנקייה והטהורה לגלות קדושת ישראל וארצו, שזה ממש ענין הגאולה הקרובה, וכן לגלות גדולתו וקדושתו של מרן הגרי"מ חרל"פ זצוק"ל, שהרב זצ"ל מתאר אותו באחת מאגרותיו בתואר 'קדוש ד' מכובר' [הרה"צ הגרי"מ זוסמאן זצ"ל, מובא בספר 'ליקוטי ראי"ה' לגרמ"צ נריה זצ"ל, ח"ג עמ' 136].

הבטחת נצח היא שכל העוסק בתורה מבפנים, תורתו מכרזת עליו מבחוץ [מר"ק טו:]. מה עוד, שהגרש"א עסק בתורה בחבורה, בפלפול התלמידים ושימוש חכמים שהם מקנייניה, ואכן הכל העידו על גדולתו ומעלתו. רבו הגרא"ו מלצר זצ"ל אמר עליו, שאילו היה בדורו של המהרש"א היה מהלמדנים שבחבורה. והגרי"מ חרל"פ העיד עליו שכיום – הוא הלמדן שבחבורה [מעילוי של שמואל].

בשנת תשל"ז החליטה ועדת רבנים – הגאונים רבי אברהם אלקנה שפירא, רבי אפרים ברודיאנסקי ורבי מנחם יהודה אושפיזאי – להעניק לגרש"א את פרס הרב קוק למסורת תורנית, עבור ספרו 'מעיל שמואל' (ביאורים וחיידושים במסכת פסחים). בנימוקם כתבו: "המחבר הוא אחד מגדולי חכמי התורה בירושלים, שימש כראש ישיבה ומרביץ תורה בישיבות 'עץ חיים', 'בית יוסף' וכולל מהרי"ל. פירסם עשרות מאמרים בקובצי 'כרם ציון' בענייני מצוות התלויות בארץ, ולפני כמה שנים פירסם את הספר 'החשמל לאור ההלכה'... המחבר הוא תלמיד מובהק לגאונים ראשי הישיבות הראשונים לישיבות בארץ בתקופה האחרונה: הגאון ר' אברהם אהרן בורשטיין זצ"ל, הידוע בשם 'הרב מטבריה', והגאון ר' איסר זלמן מלצר זצ"ל, שרוב גדולי התורה בארץ הם בכלל תלמידיו. הרבה הושפע מדרך הלימוד של שניהם, וגם הביא בספרו הרבה מחידושיהם ומפלפול בהם. ואכן ניכרת בחידושי השפעה מאותה העמקה יסודית של הרב מטבריה וההבנה הבהירה של בעל אבן האזל. המחבר, חתנו של הצדיק הירושלמי הצנוע הרב ר' אריה לוי זצ"ל – מתנהג כדרכם של ותיקי חכמי ירושלים, לומדים תורה מתוך הדחק ומתנהגים בענווה וצניעות. הם עצמם מצמצים עצמם בקרן זוית ותורתם מבשמת את העולם ומכריזה עליהם בחוק" [בשדה הראי"ה עמ' 281].

כשביקר הראי"ה את הרבי מליובאוויטש (האדמו"ר הריי"צ זיע"א), לקח הרב אתו גם את ר' אריה לוי ואת חתנו הגרש"א. המשמשים בקודש ניסו לעכב כניסתם, סבורים היו שהרב פגישתו בגישתו, אולם הרב לא הסכים להפדר ממלוויו הנאמנים – "כך עושים לבני לוויה?" וכך נכנסו גם הם וזכו לשמוע שיחת קודש מאלפת בין גדולי עולם [בשדה הראי"ה עמ' 280].

הגאון מטבריה – בחיר גאוני הזמן

הגרש"א היה תלמיד מובהק לגאון רבי אברהם אהרן בורשטיין זצ"ל רבה של טבריה. הוא למד רבות את תורתו, ואף בספריו הרבה לפלפל בה. זמן קצר שימש הגאון מטבריה, רבי אהרן בורשטיין זצ"ל, כראש ישיבת 'מרכז הרב', והרעיש את למדני עיר הקודש בשיעוריו הגאוניים. מכל הישיבות נהרו המצויינים לשמוע את שיעוריו, וכל שיעור שלו הפך למאורע בתוככי ירושלים התורנית, המלאה חכמים וסופרים, גדולי תורה בעלי תריסין. למגינת לב כולם נתבקש לישיבה של מעלה בשנות החמישים לחייו, בשל מחלה בדרכי הנשימה.

בהלוויה של הרב מטבריה הספידוהו כל גדולי הדור, ובניהם מרן הראי"ה, הגרא"ו מלצר, הגרי"ח זוננפלד, ר' אריה לוי, והגרי"ל אורבך מנהל ישיבת 'שער השמים'. על יד ישיבת 'מרכז הרב' הספידוהו הרבנים: הגרי"מ חרל"פ, הגאון רבי דב הכהן קוק, והגרי"מ טיקוצינסקי.

רבינו הראי"ה הספידו ראשון ונשא עליו מספר מר, ובדברים חמים תיאר את אישיותו הגאונית של המנוח. ומסר הגרש"א שהוא זוכר שבין היתר אמר מרן הראי"ה בהספדו: "הגאון הוא מיחיד גאוני עולם, אילו היה נבנה בית המקדש בימינו, יכול היה הגאון הכהן להיות הפוסק המובהק, הלכה למעשה, בכל השאלות שהיו מתעוררות בענייני קדשים" מרן הראי"ה כתב את נוסח המצבה של הגאון מטורו, ובין הדברים כתב את התואר: 'בחיר גאוני הזמן'. [מועדי הראי"ה עמ' שנו, הגש"פ 'אילת השחר', פתחת].

הגרי"ש אלישיב: "אדם גדול ממנו לא תמצאו!"

כשנפטר הגרש"א, היה זה לביל שבת קודש י"ד טבת תשל"ט. בן שבעים וששים היה בפטירתו – כמספר 'את ימך אלא'; בן שבעים וששים שנים, ושבעים ושנים יום. במוציא שבת קודש החלו לחשוב אודות הקבורה, ונזכרו שבשעתו ביקש להיטמן ליד רבו, הגאון הקדוש הגר"א מטבריה זצ"ל. עוד בחיים חיותו עלה למשרדי החברה קדישא וביקש לקנות את חלקת הקבר הסמוכה לרבו, (שאת תורתו שימר בשיעוריו שרשם – שמהם הדפיסו את הספר 'נר אהרן' – ובתורתו דן באריכות, בכבוד ובמורא, במקומות רבים בספרו 'מעיל שמואל'). ענו לו בשעתו שהמקום יקראו מורד ויפך באפשרותו לשלמו. הציעו לו מקומות אחרים, וזולים יותר, וליבו לא נטה לכך. אמר: כל ישראל קדושים הם, ואדמת ארץ ישראל קדושה, ואם לא ליד רבו – אחת היא לו.

עתה, במוציא שבת, ביקשו לעשות רצונו והתקשרו שוב למשרדי החברה קדישא. שבו ואמרו להם ככל הדברים האלו, והוסיפו שבכל מקרה אין שם חלקה כפולה, עבורו ועבור הרבנית ע"ה. פנו לגיסו של הגרש"א, הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א. אמר להם: "אם זה היה רצונו בחייו, יש למלאותו". מיד

התקשר אל החברה קדישא ואמר: "רצוני לדעת האם יש ליד הרב מטורו מקום פנוי. אם אין – אי אפשר לעשות יש מאין. אבל אם יש – למי אתם משאירים אותו? לאדם גדול ממנו? – אדם גדול ממנו לא תמצאו בדור הזה!" [מעילוי של שמואל].

בזמנו, יצא מרן הראי"ה למאבק נמרץ נגד האתרוגים המורכבים, ועשה רבות לעידוד מטע האתרוגים הכשרים ושיוקם. הוא אף כתב ספר מיוחד 'עץ הדר', והוא "משא ומתן של הלכה על דבר היתרון אשר לאתרוגים הכשרים המשומרים, של אחינו בני המושבות בארצנו הקדושה תובכ"א, ופסולם של המורכבים".

ספר קטן הנכמות הזה, זכה להוקרה מרובה מצד גדולים וטובים: הבקיאות המקיפה, הניתוח הישר שיש בו העמקה ובהירות גם יחד, והעיקר – חתימה ברורה למיציאת ההלכה הפסוקה, כל אלה הרשימו מאוד את עולם התורה.

הגרש"א דיבר פעם על גישתו המיוחדת של מרן הראי"ה לבידור הלכה, שכל השוכה שכתב היא על דרך הישר, והוסיף: "תשובת הרב בענין האתרוגים המורכבים – אין כמוה, ויש שם גם למדנות גדולה. כמה וכמה תשובות נכתבו בנושא זה על ידי גדולים, אבל תשובת הרב עולה על כולנה. כל דבריו בזה נכונים, והלכה כמותו" [מועדי הראי"ה עמ' צט].

הערצתו של הגרש"א למרן הראי"ה

אמר הגרש"א יודלביץ: "תשובותיו של מרן הרב בהלכה – קילורין הם לעיניי. אילו לא היה מוטריד בעניינים המרובים של הרבנות הראשית, ובכל הבעיות הבעורות בחיי הישוב, היה הוא המשיב הגדול של הדור!" [מפי בנו הר"מ יודלביץ, מובא ב'מועדי הראי"ה' עמ' תקמג].

פנינה נאה מדברי מרן הראי"ה קוק זצ"ל נשתמרה לנו על ידי הגרש"א. בתוך בידור הלכה מקיף בדין "נטע רבעי של עכו"ם" כותב הגרש"א: "במסכת זבחים (קטז). ישנה מחלוקת אם בן נח יכול להביא קרבן שלמים, דיש מאן דאמר דסבירא ליה שרק עולות יכול הוא להביא (שאינן נאכלות לבעלים. הערת המלקט). ושמעתי פעם [ביאור הדבר] מאדמו"ר הגאון הגדול ראי"ה קוק זצוק"ל, דאף אם יתעלה הבן נח למדרגה של עבודת ה', אין בכחו להשיג רק שיהיה האדם פרוש לגמרי מענייני העולם הזה ויהיה כולו קודש לה', וזהו הענין של קרבן עולה, שהיא כולה כליל לשמים. אבל קדושת קרבן שלמים, דהיינו קדושת אכילה, להעלות את הגשמיית ולקשר אותה ברוחניות, להיות הכל בקדושה, זה אין בכח הנכרי לעשות, ורק הנשמה הישראלית בכחה לעשות גם את הגשמיית לשם מצוה ולשם קדושה" [בשדה הראי"ה עמ' 281].

סח הגה"צ רבי אריה לוי זצ"ל:

"הרב (מרן הראי"ה קוק זצ"ל) היה משיב על פי רוב מיד ובהחלטיות. מי ששמע בעצתו של הרב – הצליח, ואילו המהססים לקבל דעתו שחיפשו עצות אחרות וניסו לסמוך על הבנתם – לא הצליחו".

לכלל דעה זו הגיע רבי אריה מנסינו האישי, שכן כך סיפר חתנו הגאון הצנוע רש"א יודלביץ זצ"ל:

"חתוני הרב הצדיק רבי אריה לוי זצ"ל, היה הולך אל הרב לשאול בכל עניין שהצריך התייעצות, והרב היה משיב לו מיד ונותן לו עצתו. אולם כרגיל "רבות מחשבות בלב איש", ולא פעם היתה לו דעה אחרת, וסבור היה שהרב יאמר כמו שהוא חשב.

וקרה כמה פעמים, שאחרי שהרב אמר לו דעתו, התחיל לומר ולהציע אולי רצוי יותר לעשות כך (כמו שהוא חשב), ויהיה יותר טוב. ודרכו של הרב היתה צויה לעמוד דוקא על דעתו והיה משיב: "נו, תעשה איפוא כך". ולבסוף נוכח חותני שעצתו של הרב היא היתה הנכונה, ובדרך שעשה הוא – לא הצליח, והיה מצטער על שלא קיבל דעתו של הרב".

והוסיף הרש"א זצ"ל ואמר: רק בדברים השוטפים לא היה הרב עומד בתוקף על דעתו, אבל בדברים עקרוניים שהייתה לו בזה שיטה, אי אפשר היה להזיז אותו זיז כלשהו ממקומו, ולא יכלו להשפיע עליו כלל בשום שנוע שבעולם [שיחת אבות].

בסוד שיח

מי יודע את עמק צערי, ומי יוכל לשער! הנני כלוא במקצרים רבים, בגבולים שונים, ורחוי שואף למרחבים נשאים. צמאה נפשי לאלהים. אור הציציות הוא חיי רוחי. אמונת אלהים גדולה בלא שום מעצור, טבעי, הגיוני, נימוסי, מוסרי, הוא ממש חיי. כל מה שהוא מוגדר, הרי הוא חולין לגבי הקדש העליון, אשר אותו אנכי מקבש. חולת אהבה אני [הראי"ה קוק, 'חידושי' (פריקים מימנו האישי) מהדורה שלישית עמ' מא].

בשבוע הבא נספר על חתן נוסף של ר' אריה לוי – מרן פוסק הדור הגאון רבי יוסף שלום אלישיב שליט"א, וקשריו עם מרן הראי"ה קוק זיע"א.

ארגון 'אור האורות' להפצת תורתו של מרן הראי"ה קוק זיע"א, קם מתוך תחושה כי רבים האנשים שלא זכו לטעום מתורתו העמוקה והמאירה של הראי"ה קוק זיע"א, שכפי הגדרת גדולי דורו היה גאון עצום בתורה ומיוחד בצדקותו (וכפי שניתן לראות במאות המכתבים ששלחו לו כל גדולי ישראל בדורו, ביניהם: האדר"ת, הנצי"ב, ה'חפץ חיים', החו"א, הגרי"ז, הגרש"ז אויערבך, ואף אדמו"רים רבים). אנו עדים לצמאת גובר והולך – בקרב ציבור שלומי אמוני ישראל – ללימוד תורתו הגדולה של הראי"ה קוק זיע"א, שהיה גדול המעמיקים בתורת הסתור והנסתור, ואוהב ישראל באמת בכל לב ונפש שלא היה כדוגמתו כלל בדורותינו. ההתנגדות החריפה שהייתה כלפי הראי"ה קוק נבעה אך ורק מחוסר הכרה וידיעה את תורתו, וממילא כל מי שזכה באמת להעמיק בתורת הראי"ה קוק – ולא הסתפק בסקירה שטחית ומרפרפת – מבין כמה הדברים מאירים ועמוקים מאין כמותם. בדומה לרבותינו הקדושים הרמב"ם, הרמ"ל, הבעש"ט ורובינו נחמן מברסלב זיע"א, שאמנם סבלו בימיהם מהתנגדות נוראה, אך כיום הם מקובלים אצל כל עם ישראל, כך אנו מאמינים ובטוחים שבקירוב יפתחו הלבבות כולם לאורו הגדול של מרן הראי"ה קוק זיע"א.

ניתן להשיג אצלנו את החוברת "אור שלמה"

על הערצתם המופלאה של מרן פוסק הדור הגרש"ז אויערבך זצ"ל (ר"י קול תורה), ואביו המקובל האלוקי הגרי"ל אויערבך זצ"ל (ר"י המקובלים 'שער השמים') כלפי הגרי"ה קוק זיע"א.

שילחו לנו את כותבתם, ואנו נשלח לכם את החוברת.